SKANDINAVIENS STJERNE

NR. 7 JULI 1946 95. AARG.

Ny Missionspræsident.

Præsident Alma L. Petersen, som præsiderede over Den danske Mision fra 1934—37, er af Kirkens første Præsidentskab blevet udpeget til atter at præsidere over Missionen. Præsident Petersen vil antagelig komme til Danmark i Slutningen af Juli Maaned. Det er endnu ikke sikkert, at Søster Eliza Petersen kommer med i første Omgang.

Det er med Glæde, vi atter ser det afholdte Præsidentpar tilbage i Danmark. Vi husker alle det enestaaende Arbejde, som disse to nidkære Herrens Tjenere udførte sammen med deres to Børn. Arbejdet i Den danske Mission vil blomstre under deres dygtige Ledelse. Sammen med Missionærerne, som nu i stort Tal vil komme til Danmark, vil de kunne bringe mange sandhedssøgende og retfærdige Mennesker til Kirken. Vi ved, at de vil blive en Velsignelse for Kirken, dens Medlemmer og Venner her i Danmark.

Vi vil benytte Lejligheden til at byde Præsident og Søster Petersen hjertelig velkommen til Danmark, idet vi samtidig nedbeder Herrens rigeste Velsignelser over dem i deres nye og ansvarsfulde Kald.

Den bedste Velkomst, vi kan give dem, er at efterleve Herrens Bud og Befalinger. Intet vil glæde dem mere end netop dette. Vi vil støtte og hjælpe dem af al Evne og Magt.

Vi siger atter: Hjertelig velkommen og Herren velsigne Dem i deres store Gerning!

Orson B. West.

Værdien af et Vidnesbyrd

Af Præsident *George Albert Smith.*

Jeg er sikker paa, mine Brødre, at det har været en herlig Erfaring for os alle at være her i Herrens Hus og frydes i hans Velsignelser. Jeg ønsker at fremhæve, hvad Præsident Clark har sagt med Hensyn til Jesu Kristi Evangelium, at det er Guds Kraft til Frelse, at Jesus Kristus var vor ældre Broder og levede paa denne Jord og døde, for at vi kunde leve igen, at han tilvejebragte Opstandelsen og siden da viste sig for Menneskenes Børn. Jeg undres over, hvorledes nogle af vore Medlemmer kan miste deres Tro og komme paa Afveje, naar Beviserne om Evangeliets Sandhed er saa store, som de er.

Blandt de stærkeste Beviser paa det Værks Guddommelighed, som vi tilhører og om Profeten Joseph Smiths Mission, er de Fakta, at Kirken eksisterer i Dag mere mægtig end nogensinde, og at de Forudsigelser, der er blevet givet af Profeten Joseph Smith, er gaaet og gaar stadigvæk i Opfyldelse. Der findes ingen andre Mennesker nogetsteds i Verden, der nyder de Velsignelser, som vi nyder, det være sig fysisk eller aandeligt. Majoriteten af Menneskeheden kender ikke Gud; de forstaar ikke Livets Hensigt. De er blevet ledet paa Vildspor af nogle, hvis Filosofier har indtaget Sandhedens Plads. Dette er Grunden til, at Verden er i den Tilstand, som den er i Dag.

Jeg er taknemlig for at være til Stede her. At se eders Ansigter er for mig et Vidnesbyrd om Guddommeligheden af dette Værk. I kan gaa, hvorhen I vil, men I vil ikke finde nogen anden Gruppe som denne, der er samlet her i Aften, hvor hver eneste en har et fast og urokkeligt Vidnesbyrd om Guds Eksistens, at Jesus er Kristus og vi hans Børn. Naturligvis forsøger Modstanderen at forblinde den menneskelige Familie. Han vil prøve paa at lede os ind paa forbudte Stier. Men hvis vi vil efterleve Jesu af Nazareths Lærdomme, hvis vi vil iagttage og adlyde Guds Profeters Raad, hvis vi vil udføre det Program, som Herren har givet sin Kirke, saa vil vi lede hele Verden i Kundskab, Intelligens og

Magt, fordi vi kan have alt det, Verden har, plus den Almægtiges Inspiration.

Jeg ved, at det ikke vil vare længe, førend min Gerning i Følge Naturens Orden er fuldendt. Jeg har imidlertid haft mange Erfaringer og Oplevelser, har rejst omkring i Verden og haft Omgang med mange vidunderlige Mænd og Kvinder, og jeg kunde lide at sige, at jeg lærte, da jeg var Dreng, at dette er Herrens Værk. Jeg lærte, at der var levende Profeter paa Jorden. Jeg lærte, at den Almægtiges Inspiration vilde paavirke dem, der levede, saa de kunde nyde den, saa vi er ikke afhængige af en eller to eller et halvt Dusin Personer. Der findes Tusinder af Medlemmer af denne Kirke, som ved — der er ikke Tale om nogen Formodning — nej, de ved, at Gud lever, og at Jesus er Kristus, og at vi er Guds Børn. Han er vore Aanders Fader. Vi er ikke kommet fra nogen lavere Livsform, men Gud er Fader til vore Aander, og vi tilhører den kongelige Familie, fordi han er vor Fader.

Vi taler om Menneskers Filosofi og holder den undertiden op som et smukt Billede, men naar de er i Konflikt med vor himmelske Faders Lærdomme, som de findes i de hellige Bøger, er de værdiløse. De vil aldrig hjælpe nogen til evig Lykke eller hjælpe dem at finde en Plads i vor himmelske Faders Rige. Vi kan ikke beholde dette Vidnesbyrd, medmindre vi holder Guds Bud. Kundskab om Sandheden vil ikke forblive hos os, medmindre vi lever, som vor himmelske Fader ønsker og raader os til at leve.

Vi hører undertiden Mennesker tale om Verdens Aristokrati, Verdens kongelige Familier. Jeg ønsker at sige, at det eneste sande Aristokrati i Verden er Retfærdighedens Aristokrati, og at de eneste Familier, som vil bestaa, er dem, der holder vor himmelske Faders Befalinger.

Saa lad mig i Aften sige, Brødre, at vor Missionsmark ligger foran os. Vi er taknemlige for de Svar, der er blevet givet til vore Kald af Missionærer. Nogle er imidlertid ivrige efter at gaa paa Mission, men fordi de er fysisk uegnede eller underkastet andre ugunstige Forhold, kan vi ikke modtage deres Tilbud.

Men der findes i Kirken Tusinder af Mænd og Kvinder, som er i Stand til at undervise om Evangeliet, og som kan

udføre et stort Arbejde i Missionsmarken. De vil blive velsignet med tilstrækkelige Midler til at kunne udføre det Arbejde, som Herren ønsker, de skal udføre. Jeg kunde lide at sige til de Mænd, som ønsker at beholde deres Midler fremfor at samle Skatte i Himlen, at deres Gods vil svinde bort i deres Hænder, og at de vil forspilde deres Anledning til at opnaa et evigt Liv i det celestiale Rige.

Dette er Herrens Værk. Det er hans Kirke. Det er hans Maade at berede os til evig Lykke i det celestiale Rige paa, og i Sandhed vil ikke en af dem, som har set Resultatet af Jesu Kristi Evangelium i Verden betvivle dets Guddommelighed. Døm Træet efter dets Frugter, og I vil ikke finde noget andet Træ i hele Verden, som kan sammenlignes med Jesu Kristi Evangelium. Der findes ingen anden Plan i Verden, som leder til vor himmelske Faders celestiale Rige; besjælet af denne Kundskab vil vi i Sandhed ikke blive ledet paa Afveje af Menneskers Filosofier og Sofisterier, som foregiver at vide, hvad de ikke ved.

Lad mig til Slut sige, at jeg er taknemlig for at være her. Jeg ønsker at takke eder for eders Godhed imod mig, en af de svageste af vor Faders Sønner. Jeg kender mine Begrænsninger. Jeg staar ikke her opfyldt af den Tanke, at jeg er mere end en almindelig Person, men jeg takker eder for eders Tro og eders Bønner for mig og for mine Medhjælpere og Brødre, som leder denne Kirke. Jeg takker eder for den Maade, hvorpaa I staar for det, der er Ret, og forkaster det uretfærdige. Jeg haaber, at i nær Fremtid, naar der vil blive givet en anden Anledning til denne Stats Indbyggere til at manifestere deres Ønske om at efterleve Visdomsordet og holde Guds Bud, at denne Gruppe Mænd her ikke vil være bange for at staa for, hvad vor himmelske Fader har raadet os til at gøre til Trods for de Vaner, Verden kan have.

Jeg kunde lide at sige, at naar et Medlem i denne Kirke mister sin Tro, saa skyldes det i mange Tilfælde et Brud af Sabbatsloven, Visdomsordet, Mangel paa Iagttagelse af vore Bønner og at takke ham for de Velsignelser, vi nyder, Uvilje til at give af vore Midler til dem, der er mindre godt stillet end os selv. Alle disse Ting, der har til Hensigt at opløfte

os, hvis vi iagttager vor himmelske Faders Lærdomme, bliver en Faldgrube for os, hvis vi ikke holder hans Bud.

Gud lever, Jesus er Kristus; Joseph Smith er den levende Guds Profet, og Kirken i Dag besidder Præstedommets Myndighed og vil fortsætte med at administrere, til dem, der er villige til at blive salvet under vor himmelske Faders Inspiration. Jeg bærer eder i Aften dette Vidnesbyrd fuldt forstaaende Alvoren af et saadant Vidnesbyrd, om det ikke var ærligt, og jeg bærer det i Kærlighed og Taknemlighed til Gud og siger, at jeg ved, at disse Ting er sande, og jeg bærer eder dette Vidnesbyrd i Jesu Kristi vor Herres Navn, Amen.

(Generalkonferencen. 6. April 1946).

Hjemmet

Hjemmet bliver betragtet som Menneskets Bolig. Det er af guddommelig Oprindelse og er derfor en hellig Institution. Hjemmet er længe blevet anerkendt som Grundvolden for Samfundet og Nationen. »Af Kærligheden for Hjemmet opstaar Kærligheden for Fædrelandet«.

Vor nuværende Civilisation er et Produkt af Hjemmet, Skolen og Kirken. Hjemmet er langt den vigtigste af disse Faktorer. Mc. Cullock siger i sin Bog »Hjemmet, Civilisationens Frelser«:

»Af alle de Faktorer, der findes i et Barns Omgivelser, ja, for den Sags Skyld ogsaa i den voksnes, er Hjemmet langt den mægtigste, ja, det er saa vigtigt, at man kan sige, at Hjemmet enten danner eller ødelægger ens Karakter. Barnet beherskes i det mindste i de første tolv Aar saaledes af Hjemmets Indflydelse, enten den er god eller ond, at det er absolut ude af Stand til at modstaa den.«

Det er Forældrenes absolutte Ansvar at skabe et ideelt Hjem.

Det er igennem Hjemmet, at Grundvolden for et godt Samfund bliver lagt; at den menneskelige Race fortsættes; at Karakterens Grundvold lægges; Fliden fremskyndes; Rigdomme samles; Kunsten kultiveres og Religionen fastholdes. Hjemmets Opdragelse er i Virkeligheden den Faktor, der bestemmer de fleste Menneskers Fremtid. I Hjem, hvor der

fastholdes høje Idealer, vil Forældrene og ikke Lærerne lægge Grundvolden for Karakter, Flid og Troen paa Gud i Børnenes Hjerter.

Fra Begyndelsen af er Skabelsen af et Hjem blevet et af Kirkens Hovedformaal. Hjemmet betragtes for at være af saa vital en Betydning, at det er en permanent Institution, der vil vare gennem al Evighed.

Onde Magter arbejder i Dag for at underminere og ødelægge Hjemmets Helligdom. Besjælet af den Tanke, at et Hjem bedst kan forskanse sig indefra, anbefaler Kirken Indførelsen af en Hjemmeaften hver Uge.

Det første Præsidentskab giver os følgende Instruktioner:

Vi tilraader og anbefaler en »Hjemmeaften« i alle Kirkens Hjem, ved hvilken Fædre og Mødre samler deres Sønner og Døtre om sig i Hjemmet og belærer dem om Herrens Ord ...... Denne Hjemmeaften skulde være helliget Bøn, Salmesang, Musik, Studium af Skrifterne, og særlige Instruktioner angaaende Evangeliets Principper saavel som Belæring af Livets etiske Problemer og Børnenes Pligter og Forhold til Forældrene, Hjemmet, Kirken, Samfundet og Nationen.«

Der er givet de Familier, som er villige til at antage denne Plan, en Forjættelse:

»Hvis de Hellige adlyder dette Raad, lover vi dem, at store Velsignelser vil blive et Resultat heraf. Hjemmets Kærlighed og Børnenes Lydighed mod deres Forældre vil vokse. Israels Unge vil blive fyldt med Tro i deres Hjerter, og de vil faa Magt til at overvinde de onde Indflydelser og Fristelser, som omringer dem.«

Det skulde erindres, at hvis den Opdragelse, et Barn skulde have i sit Hjem, forsømmes, saa er Kirken og Skolen paa ingen Maade i Stand til at opveje Tabet. Alle Forældre i Kirken skulde efterleve denne guddommelige Befaling: »Og de skal ogsaa lære deres Børn at bede og at vandre retskaffent for Herren.« — — Pagtens Bog 68:28.

(Improvement Era, Maj 1916.)

„Marken er allerede hvid til Høsten"

Af *Joseph Fielding Smith,* af de Tolvs Raad.

Mine kære Søskende, jeg føler mig meget afhængig af Herrens Aand og eders Tro, medens jeg staar her foran eder. Vi har hørt en hel Del angaaende Evangeliets Forkyndelse og hvilken Pligt, der paahviler os med Hensyn til at føre dette Budskab til Verden. Jeg kunde lide at tilføje nogle faa Ord med Hensyn til dette Ansvar og noget med Hensyn til den Verdens Tilstand, som vi sendes ud i.

Adam fik Befaling af vor himmelske Fader, at han skulde undervise sine Børn om den evige Sandhed:

»Og Adam og Eva velsignede Guds Navn, og de kundgjorde alle Ting for deres Sønner og Døtre. Og Satan kom iblandt dem, sigende: Jeg er ogsaa en Guds Søn, og han befalede dem, sigende: Tro ikke. Og de troede ikke, og de elskede Satan mere end Gud. Og fra den Tid af begyndte Menneskene at blive kødelige, sanselige og djævelske.«

(Den kostelige Perle, Moses 5: 12—13.)

Saaledes vendte de sig bort fra Sandheden og hengav sig til falske Lærdomme og Guder, idet de nægtede at ville lytte til Profeterne, som blev sendt blandt dem, og det blev nødvendigt for Herren at lade Floden komme over dem og rense Jorden for dens Ugudelighed. Endnu engang begyndtes der i Verden med kun een Familie, og som Menneskene begyndte at udspredes over Jordens Overflade, blev de undervist af Profeterne og modtog Aabenbaringer fra den Almægtige; men disse gjorde ogsaa i Tidens Løb Oprør og oprettede deres egne Kirker og tilbad deres egne Guder og udskaarne Afgudsbilleder. Under disse Forhold kaldte Herren en Mand ud af Kaldæas Land og sendte ham til Kanaans Land, idet han lovede ham og hans Afkom efter ham store Velsignelser, dersom de udviste Lydighed mod hans Befalinger. I Dag kalder vi dette Folk Israel. Men i Tidens Løb gjorde Israel ogsaa Oprør. De vilde ikke lytte til deres Profeter, saa de blev adspredt over hele Jordens Overflade paa Grund af deres Oprør. Saaledes har Historien været gennem alle Tidsaldre, fordi Menneskene blev kødelige, sanselige og djævelske.

En af de gamle Profeter paa det amerikanske Kontinent har sagt, idet han talte om vor Tid:

»Men se, i de sidste Dage, eller i Hedningernes Dage, skulle alle de hedenske Folkeslag, og ligeledes Jøderne, baade de, som skulle komme paa dette Land, og de, som skulle være i andre Lande, ja, i alle Landene paa Jorden, blive drukne af Synd og allehaande Vederstyggeligheder; —

Og, naar den Dag kommer, da skal Hærskarernes Herre hjemsøge dem med Torden og med Jordskælv og med et stort Bulder og med Storm og med Uvejr og med en fortærende Ildslue.« — — II Nephi 27: 1—2.

Efter det store Frafald saa Herren, at Tiden var kommet til at gengive Evangeliets Sandhed gennem Profeten Joseph Smith. Han sendte Engle til ham. Ja, den store Profet blev i Virkeligheden besøgt af baade Faderen og Sønnen og fik Myndighed til at begynde denne store Tidernes Fyldes Husholdning og til at undervise om det evige Evangeliums Sandheder, fordi Menneskene igen havde vendt sig bort fra Sandheden for at tilbede Afguder og falske Lærdomme. De havde oprettet deres egne Kirker, i hvilke Herrens Aand ikke fandtes. I Begyndelsen af denne Uddeling udsendte Herren Missionærer for at prædike det gengivne Evangelium, og han sagde til dem, at han sendte dem ud med Sandhedens Budskab blandt »de onde Forsamlinger«; og dette gentog han mange Gange. I en Aabenbaring givet i Oktober 1830, da Kirken kun havde været oprettet i et halvt Aar, sagde Herren dette:

»Thi sandelig, sandelig siger jeg eder, at I er kaldte til at oplofte eders Røst som med en Basuns Lyd, at forkynde mit Evangelium for en ond og forvendt Slægt.

Thi se, Marken er allerede hvid til Høsten, det er den ellevte Time og den sidste Gang, at jeg vil kalde Arbejdere i min Vingaard.« (Pagtens Bog 33: 2—3.)

Med »sidste Gang« mente Herren, Tidernes Fyldes Husholdning.

Profeten Joseph Smith belærte sine Brødre om de Ulykker, der skulde kommer over Jorden. Han advarede Verden for dens Ugudelighed, og han fortalte de gode Mænd i de Tolvs Raad, som færdedes sammen med ham, at paa Grund af Verdens Ondskab og dens Fordærvelse, vilde der komme

Ødelæggelse over den. Nogle af disse Brødre har sagt, at da han fortalte dem om disse Ting, da græd han, som vor Frelser græd, da han saa ned over Jerusalem. Præsident Wilford Woodruff har sagt, idet han talte om dette Vidnesbyrd og denne Advarsel til Verden, som Profeten havde modtaget gennem et Syn om de Ting, der skulde komme over Jorden: »Jeg hørte Profeten Joseph Smith bære sit Vidnesbyrd angaaende de Begivenheder, som skulde finde Sted paa Jorden,« og efter at han havde forudsagt, at de nu stod for Døren, sagde han ogsaa: »Vi kan ikke drage et Slør over de Begivenheder, som venter denne Generation. Intet Menneske, som er inspireret af Guds Aand og Kraft, kan lukke sine Øren, sine Øjne eller sine Læber angaaende disse Ting.« Jeg tror, vi ikke har Lov til at lukke vore Øren, og at vi ikke har Ret til at være tavse og lukke vore Øjne for de Advarsler, som Herren har givet os og befalet os at forkynde for Jordens Nationer.

Atter siger Herren:

»Thi alt Kød har fordærvet sig for mig, og Mørkets Magter tage Overhaand paa Jorden, blandt Menneskenes Børn, for alle Himlens Skarers Aasyn, —

Som gør, at Stilhed hersker og hele Evigheden smertes, og Englene vente paa det store Bud, at høste Jorden, og sanke Klinten til at brændes, og se, Fjenden har sammenrottet sig.« — — Pagtens Bog 38: 11—12.

Jeg har hørt Præsident Wilford Woodruff staaende paa den samme Talerstol, hvor jeg nu staar, i 1893 bære Vidnesbyrd, som han ogsaa har gjort det andre Steder, om, at de Engle, som har ventet for at komme ned og høste paa Jorden, nu er blevet sendt paa denne Mission. Derfor, sagde han, vi maa være belavet paa Uroligheder, Ødelæggelse, Plager og Blodsudgydelse. Lad mig nu læse lidt for eder angaaende Advarsler, som Profeten Nephi har givet angaaende vor Tid. Idet han talte til Folket, som lever nu i vore Dage, sagde han:

»O, de Vise, de Lærde og de Rige, som er opblæste i deres Hjerters Stolthed, og alle de, som prædike falske Lærdomme, og alle de, som bedrive Horeri, og forvender Herrens Veje; ve, de, ve over dem! siger Gud Herren, den Almægtige, thi de skulle nedstyrtes til Helvede!

Ve, dem, som tilsidesætte den Retfærdige, som en ubetydelig Ting, og forhaane det, der er godt, og sige, at det er af intet Værd; thi Dagen skal komme, da den Herre Gud vil hastelig hjemsøge Jordens Beboere; og paa den Dag, da de er fuldkommen modne i Ugudelighed, skulle de omkomme.

Men se, dersom Jordens Beboere omvende sig fra deres Ugudelighed og Vederstyggelighed, da skulle de ikke udryddes, siger Hærskarernes Herre.

Men se, den store og vederstyggelige Kirke, al Jordens Skøge, maa falde til Jorden, og stort skal dens Fald blive.

Thi Djævlens Rige skal ryste, og de, som tilhøre det, maa nødvendigvis opvækkes til Omvendelse, ellers vil Djævelen slutte dem i sine evige Lænker, saa at de opirres til Vrede og omkomme.

Thi se, paa den Dag skal han fnyse af Vrede i Menneskenes Børns Hjerter og opirre dem til Vrede imod det, som er godt.

Og andre vil han berolige og neddysse i vellystig Sikkerhed, saa at de skulle sige: Alt er vel i Zion, ja, Zion trives, Alt er vel; og saaledes bedrager Djævelen deres Sjæle og leder dem med Voldsomhed ned til Helvede.

Og se, andre drager han bort ved Smiger og fortæller dem, at der ikke findes noget Helvede; og han siger til dem: Jeg er ingen Djævel, thi der findes ingen; og saaledes hvisker han dem i Øret, indtil han har sluttet dem i sine gruelige Lænker, hvorfra der ingen Befrielse er.

Ja, de er omsluttet af Døden og Helvede; og Døden og Helvede og Djævelen og alle, som holdes fangne, skulle staa for Guds Trone for at blive dømte efter deres Gerninger, hvorfra de skulle gaa til det Sted, som er beredt for dem, ja, en Sø af Ild og Svovl, hvilken er evig Pine.« — — II. Nephi 28: 15—23.

Der findes meget mere, som jeg gerne vilde fremsætte for eder, hvis Tiden blot vilde tillade det. Lad mig henlede eders Opmærksomhed paa det Faktum, at denne Verden ikke er ved at blive bedre. Havde det været Tilfældet, saa var Profetierne heller ikke gaaet i Opfyldelse. Verden i Dag er fuld af Ondskab. Ondskaben tiltager. Ganske rigtigt findes der mange retfærdige Mennesker spredt ud over Jorden, og det er vor Pligt at søge efter dem og give dem Jesu Kristi Evangelium og bringe dem ud af Babylon. Herren har sagt til dem: »Gaa ud af Babylon,« hvormed menes Verden.

Herren har sagt, at dette er sidste Gang, at Evangeliet skulde gives Menneskene, og at hans Tjenere ikke skulde forkynde andet end Omvendelse, og han har yderligere sagt:

»Thi se, Marken er allerede hvid til Høsten, det er den ellevte Time, og den sidste Gang, at jeg vil kalde Arbejdere i min Vingaard.

Og min Vingaard er blevet aldeles fordærvet, og der er ingen, der gør godt, undtagen nogle faa; og de fare vild i mange Ting formedelst Præstelist, fordi alles Hjerter er fordærvede.

Og sandelig, sandelig siger jeg eder, at denne Kirke har jeg oprettet og kaldt ud af Ørkenen.«

Og i hvilken Hensigt bliver Evangeliet forkyndt? For at bibringe Menneskene Kundskab om Sandheden og som et Vidnesbyrd førend Verdens Ende eller de ugudeliges Ødelæggelse skal komme. Endogsaa førend Kirkens Organisering i 1829, henledte Herren gennem en Aabenbaring Opmærksomheden paa hans Tjeneres Forkyndelse af Evangeliet.

»Og deres Vidnesbyrd skal ligeledes gaa ud til denne Slægts Fordømmelse, dersom de forhærde sig mod dem.« (Pagtens Bog 5: 18.)

Dette blev sagt særligt med Henblik til de Vidnesbyrd, der bæres af Vidnerne til Mormons Bog; men dette gælder ogsaa alle andre Vidnesbyrd, der er blevet baaret til Verden angaaende Evangeliet. Derpaa tilføjer Herren:

»Thi en ødelæggende Straffedom skal komme over Jordens Indbyggere, og skal vedblive at udgaa fra Tid til anden, dersom de ikke omvender sig, indtil Jorden bliver tom, og dens Beboere er fortærede og aldeles tilintetgjorte ved min Tilkommelses herlige Aabenbarelse.

Se, jeg siger dig disse Ting, ligesom jeg ogsaa forudsagde Jerusalems Ødelæggelse til Folket; og mine Ord skulle ogsaa denne Gang vorde fuldbyrdede, ligesom de hidtil er blevet fuldbyrdede.« — — Pagtens Bog 5: 19—20.

Herren har paalagt os det store Ansvar at prædike Evangeliet; men der er paalagt os endnu et stort Ansvar. Jeg tror, at nogle af vore Missionærer har haft den Ide, at alt, hvad vi skulde gøre, var at vinde Venner, og ønskede de saa at komme i Kirken, saa var dette fint.

Flere Missionærer har ikke forstaaet, at det var deres Pligt at give en Advarsel, og det er akkurat lige saa nødvendigt, at vi advarer Verden, som det er, at vi underviser dem om Frelsens Planen. Herren sagde til de Missionærer, der drog ud i Kirkens første Dage:

»At I kunne være forberedte i alle Ting, naar jeg igen vil sende eder for at hædre det Kald, hvortil jeg har kaldet eder, og den Mission, jeg har betroet eder.

Se, jeg sendte eder ud for at give eders Vidnesbyrd og advare Folket, og det tilkommer enhver, der er blevet advaret, at advare sin Næste. Derfor er de uden Undskyldning, og deres Synder hviler paa deres egne Hoveder.« (Pagtens Bog 88: 80—82.)

Enhver udsendt Missionær skulde sørge for, at han bærer sit Vidnesbyrd overalt, hvor han kommer, saaledes at han vil være skyldfri, som Herren har erklæret, han skulde være, i det fjerde Kapitel i Pagtens Bog; og saaledes, at hvert Menneske, han kommer i Berøring med, er blevet advaret og altsaa ingen Undskyldning har, saaledes at hvert Menneskes Blod kan komme paa dets eget Hoved.

Hvis De tror, at Verden er ved at blive bedre, saa tænk blot paa de simple og usømmelige Ting, der findes i mange Ugeblade og Filmsforestillinger. Tænk paa den Fordærvelse, der skyldes Brugen af Alkohol, Tobak og andre narkotiske Midler. Tænk paa den Umoralitet, der er herskende over hele Jorden.

(Generalkonferencen, den 7. April 1946).

Randers: *Ny Grensforstander.* Lørdag den 11. Maj afholdt Distriktspræsident Ældste Frede Thomsen et Vidnesbyrd- og Grensmøde i Thomas Christensens Hjem. Det var det første Møde, siden Grenen havde mistet sit Lokale for ca. 1 Aar siden. Dette Møde formede sig som en god Optakt til at arbejde frem mod Maalet atter at faa et passende Lokale til Afholdelse af Grenens Møder. Der var en vidunderlig Aand til Stede, som alle, der deltog i dette Møde, bar Vidnesbyrd om. Ældste Marius Paulsen blev afløst som Grensforstander med Tak og Ære for veludført Arbejde. Ældste *Richard Nielsen*, Aarhus, blev indsat som Grensforstander i hans Sted og blev beskikket af Distriktspræsident Ældste Frede Thomsen. Ældste Alex Nielsen, Randers, blev indsat som 1. Raadgiver og Grenssekretær og blev beskikket af Ældste Marius Paulsen. Disse to Brødre samt Distriktspræsidenten talte kort og inspirerende til de fremmødte og formanede dem til at leve Evangeliet og arbejde for Grenens Fremgang.

R. N.

Har du givet et Løfte —?

Har du givet et Løfte, men svigter dit Ord
til en Ven, som maaske var i Nød,
skal du vide, at hvor du end færdes paa Jord,
nu et Skaar du i Tilliden brød.

Har du givet et Løfte — maaske paa en Bøn,
der bekræftes med Mund og med Haand,
skal du vide, du aldrig vil miste din Løn,
men at stærkt bliver Venskabets Baand.

Har du givet et Løfte, men svigter, da vid,
selv om ej det alvorligt var ment,
og du rette vil Fejlen — en Dag, du faar Tid,
kan det hænde, du kommer — forsent.

Vær da nænsom med Løfter, som ej bliver holdt,
til en Broder, en Søster — til Gud,
thi de Sorger, som derved maaske er forvoldt,
er i Modstrid med Frelserens Bud.

Vi kan mødes og skilles og mødes igen,
men erkender en kommende Dag,
at maaske har vi mistet vor eneste Ven,
blot fordi vi var lunken og svag.

Th. Bregentoft.

København, i April 1946.

Gaa ud i Alverden

- og se, jeg er med jer!

Tempelskemaerne

Der kan maaske være en og anden, der netop nu, hvor der er kommet mange Tempelskemaer tilbage, savner lidt Vejledning om, hvordan man nu skal forholde sig.

Mens vi har været afskaaret fra Brevveksling med Amerika, er der sket den Forandring, at der for ca. 3 Aar siden er blevet indført et nyt Skema, som er fælles for alle Tempelordinancerne Daab, Begravelse og Besegling af Mand og Hustru og Børn til Forældre. — Dette er en stor Lettelse for os, idet vi nu kun skal skrive eet Skema, hvor vi før skulde skrive tre, men det beklagelige er, at alt det Arbejde, vi har liggende, som er blevet udført under Krigen, skal skrives over paa disse nye Skemaer, idet Templerne har sluttet med Modtagelsen af de gamle Skemaer den 1. Januar 1945.

Det er et Ønske saavel fra vor Side som fra »Genealogical Society« i Utah, at vi sender disse Skemaer udfyldt med maskinskrevet Tekst, idet der opstaar mange Fejl som Følge af daarlig Skrift, eller blot ved, at Amerikanerne skriver visse Bogstaver paa en anden Maade, end vi gør.

For alt Arbejde, som er forégaaet gennem Genealogisk Forening, har vi liggende en Kopi og sørger for, at denne Omskrivning finder Sted saa billigt som muligt, men for alt andet Arbejde, der maatte ligge hos Søskende, gælder det, at saafremt Tempelarbejdet ikke er helt afsluttet, altsaa saafremt der maatte mangle nogle Beseglinger eller andet, skal hele den paagældende Familie overføres paa et af de nye Skemaer og Datoer føres paa dette for de Tempelordinancer, der er udført.

Der er jo i den senere Tid kommet mange Tempelskemaer tilbage, vel væsentligt Daabsskemaer, og det gælder her, som nævnt, at for at faa Arbejdet videreført i Templerne, skal det skrives over paa de nye Skemaer. — Da de fleste ikke har Skrivemaskine og vel kan have vanskeligt ved selv at foretage denne Omskrivning, anbefaler jeg Søskende at sende saavel de hjemkomne Tempelskemaer som alle Familie-Skemaer, til en af vore Genealoger til Omskrivning.

Ejnar Nielsen.

Lev Livet rigtigt i Dag

Livet skal ikke bare taales, det skal nydes. Lykke er Livets største Gave til Menneskene. Denne Gave kan ikke købes for Verdens Gods. Den tager ikke personlige Hensyn, men fæster Bo hos alle efter Fortjeneste. Unge og gamle kan faa Del i dens Velsignelser og komme under dens Indflydelse, og den bliver hos den, længe eller kort, alt efter deres eget Ønske. — Eftersom Gud er Livets Ophav og alle gode Gavers Giver, maa vi komme til den Slutning, at Lykke, lige saa vel som Tro, er en Gave fra Gud.

Da Livet er evigt, har det ikke noget bestemt Tidsrum, men omfatter en Uendelighed af mindre Opgaver og Øjemed. Selv om den store Forandring, som kaldes Døden, til sidst vil ramme os alle, og vort kødelige Legeme sænkes i Jordens Støv, saa lever vor Aand dog evigt. Dette er utvivlsomt Frelserens Mening, da han siger til de tvivlende Saducæere, at Gud er ikke de dødes, men de levendes Gud.

I sin uendelige Visdom adskilte vor himmelske Fader Lyset fra Mørket. Han kaldte Lyset Dag og Mørket Nat, og han har indrettet det saaledes, at vi gennem Dagen skal tænke, tale og handle. Det er ikke hans Ønske, at vi skulde arbejde hele Tiden, derfor har han givet os Natten til at rulle Mørkets Tæppe over vore smaa Dage, til at glemme Dagens Besvær og til at hvile vor trætte Sjæl i en rolig Søvn, saaledes at vore Legemer kan blive fornyet, styrket og i Stand til at udføre den kommende Dags Arbejde. Israels Børn lærte at leve Dagen i Dag. Moses befalede dem at sanke Manna blot for en Dag ad Gangen. Af Mangel paa Tro sankede nogle mere, end de havde Brug for, men Herren viste dem sin Misfornøjelse ved at lade det overflødige blive fordærvet. Kristus lærte sine Disciple at bede: Giv os i Dag vort daglige Brød. — Dersom vi vilde følge vor Frelsers Eksempel, saa maatte vort Motto i Dag være: Lev Livet rigtigt i Dag. Hvilken dyb Mening er der ikke i disse faa Ord. Ingen unyttige Beklagelser over Forsømmelser i Gaar, ingen unyttige Bekymringer om, hvad Morgendagen vil bringe; men en Beslutning om at ville udføre vore Pligter godt og samvittighedsfuldt i Dag. Beklagelser

kan ikke bringe uvenlige Ord tilbage eller oprette Pligtforsømmelser. At leve Livet rigtigt i Dag vil rette flere Fejl end al Verdens Beklagelser. At bekymre sig over de Prøver, Sygdomme, Modgang og Nød, som næste Aar muligvis vil bringe, hjælper os ikke til at møde disse Prøver; men gør vi det bedste, vi kan, saa vil vi faa Styrke og Kraft til at gennemgaa dem, hvis de kommer. Vore Byrder vil aldrig blive tungere, end vi kan bære dem. Dersom et Menneske kunde se alle de Sorger, Bekymringer og Lidelser, der venter det i Livet, da vilde det fortvivle over sin egen Skæbne, og kunde det vælge, saa foretrak det med Glæde at forlade dette Liv. Men i sin store Visdom holder Herren Fremtiden skjult for vort Øje, saa vi kan leve retskaffent, taalmodigt og i Kærlighed til vor sidste Stund — møde Modgang uden at vakle, overvinde Fristelser, overstige Forhindringer og Skridt for Skridt gaa op ad Udviklingens Stige. —

Hvis vort Motto var: Lev Livet rigtigt i Dag, saa vilde vi ikke vente til i Morgen med de Ting, som vi kan udføre i Dag. Vi forsømmer ofte i Dag at fortælle vore Venner og kære, hvor meget vi holder af dem, men efter at de har forladt os, strør vi Blomster paa deres Grave og fælder Selvbebrejdelsens bitre Taarer. Det er Guds Hensigt, at Blomster ikke alene skal pryde de dødes Grave, men de skal ogsaa smykke Hjemmet for de levende. Den sidste Opgave er absolut den vigtigste. Venlige Ord er Livets skønneste Blomster, som aldrig visner eller bliver gamle. Det burde være en Lektie for alle dem, som ikke har modtaget Evangeliet, at i Dag er det rette Øjeblik til at modtage det, forsage Verden og blive forenet med dem, som har modtaget Sandheden. Altsaa: Lev Livet rigtigt i Dag!

Gustav A. Fernsjø.

* * *

Dengang jeg vilde Lykken eje,
da flygted den fra alle mine Veje.
Men da jeg vilde Lykken bringe,
da daled den paa Englevinge.

Ungdomsstævnet 1946

var en Oplevelse og en opbyggende Tid for os Aarhusianere. Lige fra det Øjeblik, Ældste Richardt Nielsen bød Velkommen gennem sin Velkomstprolog med Musikledsagelse af Str. Lilly Jensen, Aarhus. Ældste Peter Olsen havde ligeledes givet sin Tribut til Stævnet i Form af en Velkomstsang skrevet paa Melodien »Messias Evangelium«.

Saa begyndte Underholdningen. Aalborg førte an med nogle ganske morsomme Sketches. Aarhus opførte Radiosketchen »Stræbende Ungdom«, skrevet af Rich. Nielsen. Esbjerg opførte »Skærmydsler« og København nogle fortræffeligt udførte Billeder fra Nazityskland.

Søndag Formiddag lyttede man med Interesse til Juniortalere og Sangpræstationer. Esbjerg, Aarhus, Aalborg og København deltog i Juniortalerne med aldeles glimrende Emner. Og vel udførte. Det sanglige forestodes af Bl. Kvartet, Aarhus, Dobbelt Dameduet, Esbjerg, Dobbelt Herrekvartet, Aalborg, og Duet, København.

Søndag Eftermiddag Spadseretur til »Den gamle By« og Botanisk Have. Og stort Møde Kl. 19. Det var ret imponerende med ca. 70 Sangere i det forenede Sangkor. Pragtfuldt lød Zions Sange i den tætpakkede Sal. Det var en Nydelse atter at høre de amerikanske Missionærer. Aalborg, Aarhus og Københavns Kor sang hver et udvalgt Nummer af deres dejlige Sange, der tydeligt viste, paa hvilken Højde disse Kor stod paa det sanglige Omraade.

Mandag Formiddag gik Turen til Braband Bakker med D.S.B. Trods enkelte Byger blev det en dejlig Tur.

Mandag Kl. 15 kulminerede Stævnet i en Festbanket paa Koncertpalæet, hvor man samledes om de veldækkede og smukt pyntede Borde. Distriktspræsident Ældste Henry Løjborg, Aalborg, fungerede som Ceremonimester og klarede dette Hverv fint. Under megen Spænding afslørede han de bedste Præstationer i Stævnet.

Skuespillerne: Esbjerg og København stod lige og foretog Lodtrækning. København blev tildelt Prisen, en dejlig Gæstebog. Deltagerne var Str. Anny Breum, Figat H. Breum og Alfred Hansen.

Juniortaler: Vinder blev Str. Amy Olsen, Aarhus. Prisen var en Papirkniv med Inskription.

Sang: Her var Aarhus Vinder. Prisen var en flot indbundet Bog med Kvartetsange. Deltagerne var Sopran Str. Edith Nielsen, Alt Str. Lilly Jensen, Tenor Richardt Nielsen og Bas Emil Andersen.

I Korsang var Aalborg Kor finest. Prisen: en Dirigentklokke.

Efter et storstilet Bal sluttede det endnu bedst afholdte Ungdomsstævne, i hvert Fald for os Aarhusianere.

En dejlig Tid, hvor man rigtigt mærkede Broderskabets gode Aand, som altid kendetegner Guds Kirke. *R. N.*

LANDET RUNDT ...

KØBENHAVN: *Daabshandlinger:* Søndag den 2. Juni døbtes følgende i Københavns Gren: Lise Caroline Windfeldt Kaiser af Missionspræsident Orson B. West, Haandspaalæggelse af Grensforstander Richard Gregersen, og Ane Balle Andersen af Missionspræsident Orson B. West, Haandspaalæggelse af Ældste Figat H. Breum. Velkommen i Kirken!

Ordinationer: Den 5. Maj blev følgende to Brødre forfremmet til Præster: *Frithjof Osvald Clausen,* ordineret af Jørgen W. Schmidt, og *Volter Møller-Nielsen,* ordineret af Distriktspræsident Enoch Andersen.

Den 20. Maj 1946 blev *Gert Steffen Olsen* ordineret til Diakon af Missionspræsident Orson B. West.

FØDSELSDAG

Anna Kaiser, Stege, fylder den 7. Juli 70 Aar.

Hjertelig til Lykke!

AARHUS: *Søndagsskolen.* Søndag den 12. Maj afholdt Søndagsskolen *Mors Dag* med et udmærket Program med indledende Prolog af Ældste Rich. Nielsen. Gode Talere og god Musik samt Uddeling af Blomster. Til Stede 82.

Primary. Fredag den 31. Maj opførte Primary »Foraarsbilleder« af Ældste Rich. Nielsen. Det var en Nydelse at høre og se Børnene opføre dette. Ligeledes kan fremhæves en Sketch udført af Ruth Jensen og Birgit Mikkelsen. Børnene var aldeles glimrende!

MISSIONÆRER

Ankomst og Beskikkelser:

Den 22. Maj ankom Ældste Chris. A. Petersen og Hustru Mary Petersen, Centerfield, Utah, til Danmark. De er beskikket til at arbejde i Esbjerg.

Den 27. Maj ankom Ældste Lawrence Nielsen Clark og Hustru Jeanie Gray Clark fra Delta, Utah, til Danmark, og Søster Olga Julie Jensen fra Los Angeles, Californien. Br. og Str. Clark er beskikket til at arbejde i Aalborg Gren og Str. Jensen i København.

Endelig den 13. Juni ankom Ældste Ephraim Hansen fra Conoga Park, Californien, hertil for at virke som Missionær. Brd. Hansen er beskikket til at arbejde i København.

Orson B. West,
Missionspræsident.

SØNDAGSSKOLEN

(August)

NADVERVERS

For Brød og Vand, uddelt fra dette Bord,
Du Tak og Pris modtage.
Ved det, med Troen paa dit Ord,
Din Kærlighed, o Gud, vi smage.

KORLEKTIER

1. Søndag. (Pagtens Bog 10: 47.) »Og jeg sagde til dem, at det skulde gives dem efter deres Tro i deres Bønner.«

2. Søndag. (Salomons Ordsprog: 4: 10) »Hør, min Søn, og tag imod mine Ord, saa skulle dine Leveaar blive mange.«

3. Søndag. (Pagtens Bog 10: 58) »Jeg er Lyset, der skinner i Mørket, men Mørket begriber det ikke.«

4. Søndag. (Pagtens Bog 18: 13.) »Og hvor stor er ikke hans Glæde over den Sjæl, der omvender sig.«

ER VI ALTID LOYALE?

Erfaringsmæssigt set maa vi vistnok desværre erkende, at vor Loyalitetsfølelse ikke altid er 100 pCt. Og dog burde det være saadan. Vor Kirke venter det af os. Loyalitet burde være et fremtrædende Karaktertræk i alt vort Arbejde indenfor Kirkens Rammer. Loyale Ledere, loyale Medlemmer vil altid have Fremgang. Vi bør heller ikke glemme at vise vort loyale Sindelag i vor Omtale af anderledes tænkende og troende, det virker tiltalende og er en Del af vor Religion. Thi ligesom vi fordrer Ret til at dyrke Gud, den Almægtige, i Overensstemmelse med vor egen Samvittigheds Bydende, saaledes indrømmer vi alle Mennesker den samme Rettighed. (Se 11. Trosartikel.) *Th. B.*

INDHOLD

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarhavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet, København.